

alle Konsulatgebyrer ville komme ind, i alt Fald ikke med den Strenghed, som i dette Øjeblik, hvor Konsulen selv tager dem i sin egen Vonne, naar han kun blev den, der var Statens Inkassator for disse Afgifter. Jeg kan ikke se rettere, naar jeg her skulde udtale mig derom, end at saa synes mig den anden Form, som ogsaa er ført frem her i Dag, at se noget mere tiltalende ud, hvis man overhovedet skulde gaa den Vej, som jeg, som sagt, gerne skal slutte mig til, og selv tidligere har ønsket at gaa ind paa. Hvis man altsaa vil gaa den Vej, synes den Form at staae Indtægt paa at have mere for sig, nemlig at lægge Afgiften som en fast Afgift paa Skibe, og altsaa sige, saa og saa meget pr. Nettoregisterton. Jeg har den Tro, at det maaste slet ikke vil blive meget dyrere eller ikke en Gang blive saa dyrt for en Mængde Skibe, som det i dette Øjeblik er at opkræve Afgiften paa den Maade, som nu sker.

Der blev af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgtreds (Bluhme) fremført, at man maatte vel have et saadant Beløb som 160,000 Kr. frem deraf paa den Maade, og Staten kunde saa skyde 40,000 til. Ganste sikkert ville 200,000 Kr. nok kunne slaa til til Vønninger til de fast ansatte Konsuler paa de Steder, hvor de ere mest nødvendige. Tænke vi os saa en saadan Ordning ført ud i Livet, vil det heller ikke være saa overordentligt at paalægge en Afgift af mellem 30 og 40 Ore pr. Nettoregisterton om Aaret. Det er vist ikke andet end, hvad et Sejlskib i Almindelighed svarer i Konsulatafgift. Ærede Medlemmer ville imidlertid da lægge Mærke til, at man saa nødvendigtvis maatte gaa til at lade Dampskibe svare mere. Det er jo en bekendt Sag, at man altid, naar man opgør Handelsflaadens Drægtighed, regner Dampskibenes for tre Gange saa stor som Sejlskibenes. Det er jo en almindelig anerkendt Sætning, at deres Kapacitet til at tjene kan regnes for at være tre Gange saa stor; altsaa for et Dampskib vil Afgiften blive noget lignende som 1 Kr. pr. Nettoregisterton aarlig. Naar jeg sammenligner det med de Summer, som det ærede Medlem fra Listed Amt (N. Andersen) fremførte, er det endog saa en meget betydelig Nedgang. — Her er altsaa om denne Sag fra forskellige Sider kommet Lantur frem, som jeg tror i det hele og store vise den Vej, som man er mest tilbøjelig til at gaa, en Vej som i øvrigt ogsaa er anvist i det andet Ting oven over os, og navnlig den ene af disse Modaliteter skriver sig væsentlig fra et tidligere Medlem af Landstinget, som i denne

Sag havde en særlig Betydning. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at hele den Diskussion, der i Dag er ført om dette Spørgsmaal, giver Haab om, at man kan gaa videre ad den Vej, og jeg skal som sagt glæde mig til at forhandle denne Sag nærmere med det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat herom.

Jeg finder dog Anledning til at gøre nogle Bemærkninger til enkelte af de ærede Medlemmer, som have haft Ordet her i Dag, idet der fra flere Sider er blevet fremført, at de enkelte Konsulatafgifter paa enkelte Steder have andraget en overordentlig stor Sum. Der er nævnt forskellige Steder, men jeg vil dog her gøre opmærksom paa, at netop efter den sidste Lov om Konsulatafgifterne ere alle disse Afgifter gaaede betydelig ned saa godt som overalt. Ved flygtig at gennemse de Oplysninger, som ere til min Raadighed her, viser det sig, at Konsulatafgifterne i det hele taget, som i 1887 udgjorde et Beløb af 196,000 Kr. — jeg nævner runde Tal — i Aaret 1888 gik ned til 147,000 Kr., idet den ny Lov allerede begyndte at virke for den halve Del af Aaret, og i 1889 til 117,000 Kr.; i 1890 steg de til 129,000 Kr. og i forrige Aar udgjorde de 137,000 Kr. De ærede Herrer ville altsaa se, at Stigningen har været ganske ubetydelig. Saa vidt jeg kan se, er den største Indtægt, som er falden paa et enkelt Konsulat — det er et Konsulat i England, i Hull — ca. 9,000 Kr., det er den største Konsulatafgift, som er blevet hævet. Leeds og London have omtrent 8,000 Kr., og St. Petersborg, der er blevet fremført som et meget stort Konsulat, har kun haft omtrent halvsjette Tusinde Kr. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at der er slet en meget betydelig Nedgang, efter at Loven af 1888 er traadt i Kraft. Samtidig dermed har ogsaa en hel Del af disse Konsulater været tillagt Indemnitet i Henhold til samme Lov. Denne Indemnitet har for Aaret 1891 udgjort 22,800 Kr.

Der har dernæst været fremført forskellige Ytringer om, at det var nødvendigt for os ikke at sammenligne os med de Lande, som havde store Konsulatafgifter, men vi skulde nærmest sammenligne os med Lande som England og Tyskland. Det glæder mig at kunne fastslaa, at her er faldet den Ytring, at det nu maa være afgjort, at vore Konsulatafgifter ere lavere end Konsulatafgiften i Norge og Sverige. Ærede Medlemmer ville jo erindre, at da denne Sag forrige Gang var for, var det egentlig just for at saa vore Konsulatafgifter lavere end disse Lande, som særlig blev fremhævede; men nu